

Čedomilj Mijatović

Čedomilj Mijatović, ekonomista, književnik, historičar, političar, diplomata i predsjednik Srpske kraljevske akademije, rođen je 6. oktobra 1842. godine u Beogradu. Otac mu je bio profesor zemljopisa i historije u Kragujevcu i Beogradu, a majka lepa, senzibilna žena španskog porekla.

Još kao mladić bio je veoma cenjen u generaciji zbog bistrine, znanja i gospodstva. Završio je Licej 1862., a zatim proveo tri godine na studijama u Minhenu, Lajpcigu, Cirihi i Beču. Tada se oženio Engleskinjom Elodijom Louton.

Od 1865. do 1869. predavao je na Velikoj školi, a potom prelazi u državnu upravu na mesto višeg činovnika, bio je i sekretar beogradskog trgovačkog suda, član Ustavnog odbora i načelnik u Ministarstvu finansija.

Čedomilj je bio osećajan čovek blage naravi, veliki rodoljub, izraziti moralista i vrlo religiozan. Bio je omiljen među ljudima zbog blagosti karaktera i odličan govornik kome su se svi divili. Neki su ga, između ostalog, smatrali i vrlo lukavim.

Prvi put je postao ministar finansija 1873. godine, drugi put 1875. A u međuvremenu je bio sekretar mladog kneza Milana.

U srpsko-turskom ratu 1876-1877. bio je intendant Ibarske vojske i zaslužio odlikovanje.

Sa prijateljima je, kasnije, osnovao Naprednu stranku. Knez Milan im je poverio vladu u oktobru 1880. godine, a Mijatović je postao ministar finansija i inostranih dela. Naredne tri godine sklapao je trgovinske ugovore, gradio železnice, pomagao knezu Milanu kod sklapanja srpsko-austrijske konvencije, uvodio poreze, uzimao zajmove u inostranstvu, stvarao Narodnu banku, stvarajući temelje modernije Srbije. Po padu vlade krajem 1883. postao je član Državnog saveta i poslanik u Londonu, a 1886. godine pregovara o miru posle nesrećnog srpsko-bugarskog rata. 1886-1887. je ponovo ministar finansija, a 1888-1889. ministar finansija i spoljnih poslova i predsjednik Srpske kraljevske akademije.

U Mijatovićevom životu prelomna godina je bila 88/89. Jedna dvorska afera, povezana sa sukobom kralja Milana i kraljice Natalije i kraljevom abdikacijom, tera ga iz Srbije. Od avgusta 1889. Mijatović je u Londonu, kao privatno lice. Tek četiri godine kasnije obnavlja veze sa prijateljima iz Srbije, Stojanom Novakovićem i Milutinom Garašanićem.

Kasnije je još jednom, zakratko, postao ministar finansija 1894. godine, ali opet ulazi u sukob sa kraljevima Milanom i Aleksandrom. Od 1895. do 1903. godine je ambasador, uglavnom u Londonu. Član je Senata 1901. godine.

Po ustoličenju Karađorđevića Mijatovića definitivno penzionišu. Iz penzije i dalje se nastavlja njegova inicijativa dok pokušava da pomogne srpskoj vladi kod engleske, koja je bila užasnuta svirepim ubistvom poslednjih Obrenovića.

Tokom Prvog svetskog rata već poluslepi Mijatović prikuplja pomoć za srpsku vojsku.

Umire u Londonu u devedesetoj godini, 14. maja 1932. godine.

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.